

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

<p>АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхштрассе 34. Тел. 238-39</p> <p>РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81</p>	<p>„Krakauer Nachrichten“ — Tageszeitung.</p> <p>Administration; Reichsstrasse 34. Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в крає і за кордоном: місячно 6 зол. Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слон. кор. = 1 зол.</p>
---	--	---

Державний акт в столиці Німеччини

ПРОДОВЖЕННЯ ПРОТИКОМУНІСТИЧНОГО ПАКТУ НА ДАЛЬШИХ 5 ЛІТ.
ПРИСТУПЛЕННЯ 7 НОВИХ ДЕРЖАВ.
(НАДЗВИЧАЙНЕ ЗВІДОМЛЕННЯ)

БЕРЛІН. — У вівторок в 12.30 в полудне відбувся в салі послів нової канцлерської палати державний акт світово-політичного значіння, на якому заступники держав, що є членами протикомуністичного пакту, підписали протокол продовження часу важности договору про протикомуністичний інтернаціонал. Заступники Болгарії, Данії, Фінляндії, Хорватії, Румунії і Словаччини подали в урочистій спосіб до відома приступлення тих країв до цього пакту, зверненого проти світового ворога, яким є большевизм.

В імені Фірера і уряду Німеччини відкрив міністр закорд. справ фон Рібентроп державний акт словами привіту для представників держав, залучених в протикомуністичному пакті як також для представників європейських урядів, що прийняли запросини приступити до того пакту. Міністр закорд. справ фон Рібентроп зазначив, що співпраця об'єднаних в протикомуністичному пакті держав здала свій іспит у кожному напрямі та що уряди тих держав рішили продовжити договір, що в сьогоднішньому дні кінчиться,

на дальших 5 років і відповідно до передбаченої в договорі постанови візвати дальші держави до приступлення. Після цього відчитано протокол продовження.

В зв'язку з тим відбулося урочисте підписання протоколу міністром закорд. справ Німеччини фон Рібентропом, королівським міністром закордонних справ графом Чіянном, цісарсько-японським послом в Берліні ген. Ошімою, королівсько-мадярським президентом міністрів і міністром закордонних справ Бардошієм, послом Манджукуо Люї-І-Веном і еспанським міністром закорд. справ Сунером.

В імені своїх урядів зложили заступники об'єднаних в протикомуністичному пакті народів заяви, в яких висловилися рішучо воля знищення большевицького ворога світу. В заявах зазначено, що боротьба з большевизмом є знаком духового підйому Європи і її вже існуючої і стало зростаючої єдності. Новий лад, який вийде з цього бою, відкриє для нашої частини світу щасливішу добу і запевнить грядучим поколінням життя, лад і працю.

—o—

Нові великі успіхи німецьких підводних човнів

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 26. 11. Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

Англійська флотія знову потерпіла в останніх днях великі втрати. Крім поданого у вчорашньому звідомленні ушкодження більшого англійського воєнного корабля летунською торпедою, вчора під Солюм

німецький човен під проводом капітана-лейтнанта фон Тізенгавзен заатакував інший англійський воєнний корабель і поціливі його важко торпедою. Крім цього інший підводний човен під проводом капітана-лейтнанта Мора затопив на Атлантику англійський кружляк типу Дрейгон.

—o—

Поважні успіхи на середньому відтинку східного фронту

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 26. 11. Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На середньому відтинку фронту наші вчорашні наступи довели до поважних теренових успіхів. Два совітські воєнні човни наїхали на німецько-фінську мінину заставу і після велетенських вибухів затонули.

В боротьбі проти Англії летунство вдень і вночі обкинуло важко-калібровими бомбами портові об'єкти та летовища на південному заході і на південному сході острова. Підчас успішної оборони одного конвою перед атакою англійських скорих човнів затонув один німецький стежний човен поцілений торпедою. Залога врятувалася.

В північній Африці протинаступ німецько-італійських військ мав дальші успіхи. Становища на фронті Солюму, без огляду на атаки, вдержано. Не вдалися й чергові спроби випадку в Тобруку.

Як уже подано у надзвичайному повідомленні, англійська флотія знову потер-

піла останніми днями великі втрати. Крім поданого у вчорашньому звідомленні ушкодження більшого воєнного англійського корабля летунською торпедою, вчора під Солюм німецький підводний човен під проводом капітана-лейтнанта фон Тізенгавзена заатакував інший воєнний англійський корабель і поцілила його важкою торпедою. Крім того підводний човен під проводом капітана-лейтнанта Мора, затопив на Атлантику англійський кружляк типу Дрейгон.

З поля бою під Москвою повідомляють, що є щораз більше совітських вояків, які переходять до німців. Щоби протидіяти цій кризі вважав уряд Сталіна за вказане проголосити ноту про жорстокості німецьких вояків у відношенні до совітських полонених. Німецька армія та зв'язані з нею союзом війська, що воюють, глядять з найглибшою погордою на такі фальшиві повідомлення, що мають замаскувати бестяльську поведінку большевицьких орд та піднести їх боеву мораль.

Нова Європа

Саме в п'яті роковини підписання першого протикомінтернівського договору відбулося в Берліні приступлення до нього нових сімох держав. Нові члени протикомінтернівського пакту — Болгарія, Китай, Данія, Фінляндія, Хорватія, Румунія та Словаччина — зв'язалися в тому історичному дні святою постановою: стати одним твердим муром проти тієї загрози міжнародних па-лів, що завзялися знищити світ.

Цей зїзд представників народів, що відбувся 25 ц. м. в Берліні, є найкращим виявом спільних бажань і зусиль дванадцяти держав об'єднаних для святої, великої справи. Це не наради покійної женецької Ліги з безконечними її засіданнями, комісіями, підкомісіями, вічним відкладуванням невирішених справ — це коротка, а тверда постанова: знищити большевизм.

Часи перед п'яти роками, коли Німеччина зв'язалася протикомінтернівським пактом з Японією, були періодом большевицького розгону в двері Європи.

Відомий Літвінов-Фінкельштайн ре-нався бундючно на фотелі женецької Ліги, навіював нитки політичних інтриг, підсилював своїми агентами революції, готовив комуністичні зриви. Большевицьке золото плило тоді за кордон, на ширення комуністичної зарази, на підпад Європи й світу.

А світ не здавав собі справи в чому річ. Т. зв. демократія та її виражені дипломати самі годували собі гадину за пазухою. Завдавалися із большевицькими представниками, поідписували з Совітами договори та союзи.

Большевики вміли грати велику гру і грали її добре. Забріханість, крутість — це ж був їх винахід і не лише для домашнього вжитку, але й на експорт. Ясно, що перед вели всіякі Літвінови-Фінкельштайни. Вони ж, як жидки, мистці в тій ділянці; при тому їм помагало й світове жидівство. Вони вживали таких способів, які вели до наміченої мети. Хоча вже з початку большевицької революції не крилися зі своїм гаслом — завісити червоні прапори на вежах Берліна, Риму й Парижа, то вміли прикидатися і на невинних ягнятках. І були наївні, що їм вірили. Та не вірив їм ні Філер, ні большевики не вірили, що присилають увагу Німеччині. Вони здавали собі справу і з того, що єдина Німеччина може бути тим забором Європи. Тому зброїлися несамоовито і чигали, коли прийде час до виступу.

Але сподіваний час, — саме ця війна — став для них погромом. Вони готовились довго, але була приготована й Німеччина. Саме протикомінтернівський пакт був тим найбільшим, бо духовим приготуванням. Сьогодні всі побачили дійсність, яку розкрив німецький меч, протягнувши цей большевицький чирак: Європа і світ стояли перед загладом...

Останній історичний акт у Берліні — це вияв цього прозріння. Дванадцять держав об'єдналися у великому хрестоносному змагу проти комінтерну. Прозрівають засаплені народи — нова Європа в поході!

У ПОДІЛЬСЬКОМУ СЕЛІ

ЮВА, НА ЯКІЙ МОЖНА БУДЕ ПЕВНО І ТРИВАЛО БУДУВАТИ. *)

Львів, у листопаді 1941.

Село в Чортківщині — чисто село, коли за основу національності брати розговірну мову. По українськи говорить тепер нія, по польськи 2% (емеритосль, двох чужих залізничників азурів-колоністів), по жидівськи коли приглянутись віроіспосинам у селі, то відношення трохи інше: на 2.246 греко-католиків там уже 222 римо-католиків. Мірилом зросту римо-кат. наже послужити факт, що пядьтому не було в селі, як загальношан. „ні одного поляка“ (офіційна статистика вказувала в 1890 р. 28 поляків); у 1911 році, отже двадцять років, шематизм Станиславівської дієцезії показував уже 68 римо-католиків на тридцять літ пізніше, себто в наше село має вже доволі поважну римо-католицистичність, що разом з жидами дає 10% населення. Хоч загальні місцевих римо-католиків говорять тільки по українськи, то останніх двох-трьох десятках літ в селі панували польські поляки. Щодо жидів, то в селі творили 2—3% населення селі державля прогнання від нас большевистською зменшилося, бо жидів тепер в селі залишилося 1%. Зменшилося тому, що жидівських родин виїхала в липні 1941 до Чорткова або до Бучача, де живе більшість жидівського села. Зміни в духовості села застали ми в роках відсутності у ньому? Який вплив мало 21-місячне панування у нас большевиків на селянську масу? Як відбилося панування на національній свідомості? Треба сказати, що зміни в духовості села були незначні.

„Крак. Вісті“ ч.ч. 263 і 264.

КОСАЧ.

БІЖИМ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Ваша мклість, шляхетноуроджений! Живемо в часах, коли багато напригноблених та поневолених рвуться й підносяться з упадку: Нідерланди, Португалія, Неаполь, Богемія, Каталонія успішно, другі ні, але всі з однаковою волею! Час працює для України згадаєте моє слово, милостивий, що за рік, за два, Україна буде вільною республікою, як стали нею Нідерланди. Де пролилася кров за волю, там воля прийде!...

Горіле поліно в ватрані тріснуло, іскри роздалися і снопом бризнули по кімнаті. Їх малинового саява спалахнули на стіні. Laca deserta України. Тасьмин, Кін-Води, Жовті Води...

Гадка про Нідерланди, двічі вже ки-необачним інженером, що захоплю-ється іноді не вмів володіти собою, вразила дону Альфару Гонзалеса, бився колись в армії Спінолі й переживав бою здачі Бреди. Гнів палахкотів його обличчям. Та політичний глузд не дав йому висказати того, що думав.

Польські королі мають клопіт із над-пранськими провінціями, це нам було відомо. Проте не гадаю, що ця степова хи-жа буде такою вже страшною для Річ-посполитої. На все знайдеться спосіб. І не подіванка для мене, що ви, інженере, з такою симпатією говорите про козацьких ре-беліантів. Схизматики вам близькі, хоч і, як зачувати, вписали не одну золоту літеру в аннали боротьби із козацькою а-рмією, що її переможно зводила Річпо-сполита...

Боплан спаленів.

— Я служив королю, я виконував його

вості села, спричинені побуту большеви-ків на нашій землі, величезні — такі величезні, що їх не легко в одній статті пред-ставити. Передусім видно це у небувалому зацікавленні села політичними подіями у світі й у нас, а не тільки подіями на різних боєвих фронтах, що було б до деякої міри зрозуміле. Люди цікавляться так сильно всім, що діється близько, далеко й най-далше від нас, що на доповіджений рефе-рат про положення у світі прибуло майже поголовно все населення села, а потім не було кінця всяким запитам, що вказували не тільки на поінформованість багатьох людей навіть у деяких складних міжнарод-ніх проблемах, але й на їх політичне вироб-лення, їх високу політичну зрілість. І ще одне характеристичне явище: коли давніше цікавилися такими справами на селі тільки одиниці, то тепер приходять на реферати і забирають голос у дискусії густо-часто й такі, що ще 2 роки тому не виявляли ніяких подібних зацікавлень, яких колись ніякою силою не можна було затуляти навіть до читальні, не то намовити до прочитання книжки чи до пренумерати газети. А при цьому — що заслуговує на окреме під-креслення — наставлення всіх мешканців українського села різко протибольшевиць-ке, що вони виявляють на кожному кроці не тільки словами, але й ділами: допомога у праці та в продуктах родинам тих, яких кормителів большевики вивезли, спонтан-ний культ жертв большевицького терору, що проявляється в сипанні Могил Слави майже по всіх селах, у чому бере населення масову участь і т. д.

Іншими словами: побут большевиків на наших землях викликав не тільки величез-не зацікавлення селянства політичними й воєнними подіями, але також небувалий зріст громадянської та національної свідомості. Село жажде нині друкованого сло-ва, питає за книжкою та рідною газетою

(повітовий тижневик „Тризуб“ із Чорткова розхапують по 100 примірників кожного числа і все ще його нестаче для всіх охо-чих його купити!), багато молодих людей цікавиться різними курсами, в тому й кур-сом німецької мови, який у селі вже роз-почався, дехто з рухливіших задумує пе-ренестися на працю в характері ремісника чи торговця до повітового міста, а навіть до Львова і т. д. А коли на основі заря-дження повітового інспекторату відбував-ся в перших днях жовтня шкільний пле-бісцит, то в селі батьки шкільних дітей української народності виконали свій го-бовязок на 98%, записавши всі свої діти до української школи. При цьому слід за-значити, що плебісцит відбувався наскрізь справедливо, не так, як за польських часів. При комісії сиділо, крім учителя, по одно-му представникові від українців та поляків і про якийнебудь натиск не могло бути й мови. В цілому чортківському повіті пра-цює згідно з вислідами шкільного плебі-ситу 58 шкіл українських та 8 польських.

Факт такого зросту активності і свідомості села треба собі пояснити тим, що большевики своїми мало не щоденними й ославленими „мітінгами“, в яких участь принайменше одної особи з кожної селян-ської хати була примусова, сильно розбу-рили село, а що селянська маса дуже швид-ко пізналася на всіх большевицьких штуч-ках та на їхній демагогії, то в короткому часі зненавиділа всією душею все, що тільки пахло большевицьким духом. У ви-сліді, як реакція на большевицьку „вели-ких слів, велику силу“, за якими не було ніякого змісту, зродилась попри ненависть до них небувала досі активність та свідомість. За большевиків ця активність та свідомість проявлялася різно: село солідар-но укривало у себе дезертирів з сов. армії та власних односельчан-партизан, воно со-лідарно і масово протиставилося деяким вивозам та арештуванням своїх мешканців, у ньому діяла ввесь час законспірована протибольшевицька організація, яка пра-цювала з успіхом навіть серед червоно-армійців та службовців українців, що біль-ше: село боронило, зненавидівши больше-

волю, але це не значить, що я поділяв по-гляди поляків на Україну.

— Святіший Отець іннокент Х, дарма, що козакоукраїнська нація живе в схизмі, також ніколи не похвалював політики Річпосполитої...

Одізався патер Генцель Мокрський, кінчаючи партію.

Олександр Ахіллес, що ввесь час мов-чав і прислухувався уважно дискусії заре-готовався. Йому спало на думку, що Ген-цель Мокрський, якого побут тут у Гада-нумі йому все видавався незасованим та таємничим, якого він знав із якоїсь не-збагненої любові до капітана Хмельниць-кого, зміг би, чого доброго, стати на боці козацьких ребеліантів проти своїх поль-ських одновірців. Творились дивні речі в світі. Кардинали Рішеліє й Мазерен попирали протестантів і еднались із про-тестантами в Німеччині. Невже й Генцель Мокрський міг би стати колись „сірою еміґрацією“ схизматичської Козакоукраїни?.. Єзуїт, здавалось, по успішній партії, дримав у фотелі. На продовгастім, розум-нім його обличчі грали блиски від вогню. Очі мав закриті. Пальці, по звичці, переби-рали чотки. Про що думав, що розважував козацький патер, український брат Ісусо-вого товариства? Уста його тихо шепотіли: *venite, benedicti, patris nostri possidere regnum coelorum...* За вікном лютувала хуртовина.

Щоб повернути давніший затишок у господі, Ахіллес запросив Боплана до шахів.

В одній із світлиць Артусового Двора сиділи Мрозовицький та Усевич. Облиши-ли Хмельницького самого, серед листів та паперів. Хотів бути самий, в останній час, особливо. Був якийсь причинний, хотів йти до якоїсь відьми в Марієнвердер, що про неї йому колись жартовливо говорив

Гондіус, або до астролога Герберта цур Мілена в Кенігсбергу й порадитись зір. Фа-тум докучав йому. Ця людина не могла зважитись на постанову. Її ввесь світ був замкнений в надії на Володислава. А про-те, може таким тільки видавався, бо Х-мів збагнути, що таїв у душі. Жив під ком рівноваги, коли ще доля не склалася, йому ані „так“, ані „ні“. Не числив успіхів, але не мав і особливих невдач. Прислуху-вався, радився, розважував і єдине, що здавалось, було певним: війна, свята війна, що її прагнув, забувши себе самого.

Та Мрозовицький не задля того поки-нув любий Париж. Там, у старовинній Лю-теції, залишив усе. Парижське синє небо, парижські тісні вулички, що круто спина-лись по горбі, до церкви св. Геновефи, куди ходив щодня, водограй Медіців, де про-сиджував із Ронсаром у руках цілими го-динами, горище кварталу св. Якова — до всього цього звик і не міг би вже ніколи покинути. Підстаростич теребовельський був твердої вдачі. Фортуна так зальотно посміхалась до нього: кінчив студії в Кра-кові й Павді старанням доброго батька, пробував у королівському дворі, читаючи королеві Ренаті Цецилії Петрарку, але ко-ли зажадали від нього, щоб змінив свій обряд, прадідівську грецьку віру, відмо-вився і, спалахнувши, багато гірких слів наговорив канцлерові, схопився навіть за шаблю в приваності короля. Відбув за це вежу й мусів покинути Річпосполиту на-завжди. І можеб і забув у солодкій Фран-ції, де так легко віддихалось, рідну землю. Слухав у Коллеж де Франс ученнішого з правників і державників Гугона Гроціуса, писав дисертацію про античних мудрих і другою батьківщиною був йому Париж, куди починали переселяватись із Італії музи. (Далі буде)

жків, свого священика, якому помагало як тільки могло. Ворожість села до себе відчували й самі більшовики й увесь час почувалися в нашому селі дуже тяжко. Коли ж більшовиків у селі не стало, вони спонтанно виявляють свої почування.

Ці почування, скріплені дальшою позитивною працею над собою, зокрема відповідною лектурою та всякими рефератами й курсами — це та тверда основа, на якій можна буде певно і тривало будувати майбутню цілої нації.

Львовянин.

3 ГОЛОСІВ ПРЕСИ

Сьогоднішній Київ

В „Українському Віснику“ з 2. XI. ц. р. ч. 34 появилася довгий опис П. Олійника п. з. „3 рідних земель — Сьогоднішній Київ“. Зміст найсуттєвіших частин цього допису такий:

„За більшовиків Київ був доволі занедбаний. Крім кількох державних установ, будівель-великанів, що їх побудували більшовики, всі інші будинки старі. Між новими більшовицькими будовами і старими домами не має ніякої пропорції. Нові більшовицькі будови-колосьи з брил-камінія говорять про більшовицьку тенденцію придусити людину матерією. Так і відчувається цей тягар каміння й накопичення форм. Нові будови — це резиденція Хрущова, побудована коло колишньої Духовної Семінарії та зруйнованого Михайлівського монастиря. Офіційно називались вони будинком ВКП(б). Другий будинок — це Наркомат України, побудований на початку колишньої Александрівської вулиці. Інші будинки були призначені під установи, або для державних службовців деяких підприємств. Тепер Київ із Золотоверхого став червоним. Усі дахи на церквах і вежі, що раніше були позолочені, більшовики перемалювали на червоно. З найстаршої київської церкви т. зв. Десятинної немає й сліду. Її більшовики висадили в повітря. Тільки каміння з фундаментів вказує на слід, де колись стояла церква. Усі старі пам'ятки Києва в цілковитому занедбанні та в жалюгідному вигляді. Сумно стирчать звалища Золотих Воріт, якими більшовики цілковито не цікавились. Таксамо багато цінних мальовил по церквах і соборах вони знищили, або позабильовали. З кількох церков поробили музеї, як, наприклад, з Печерської Лаври — Музейне містечко з антирелігійним музеєм, а з Софійського Собору — музей давніх пам'яток. У найкращому вигляді залишився ще Андріївський Собор, що збудований на горі, на якій — як розповідає давня легенда — св. Апостол Андрій Первозваний благословив гори й Дніпро. Бани цього собору зберегли ще давню свою ясну фарбу. Тепер у Андріївському соборі відправляють уже богослуження з масовою участю всього київського населення.

Населення Києва майже на половину зменшилося. Більшовики, втікаючи з міста, позабирали з собою багато закладників, визначних представників науки й свідомих українців. З більшовиками втікали теж жиди та активні члени партії. Евакуація Києва почалася вже в перших днях липня, коли з Києва вивезли далеко на схід академіка К. Студинського і П. Франка, яких забрали, як закладників зі Львова. Крім того вивезли вони дуже багато дітей і молоді. Очевидці розповідають про жахливі сцени, коли шкільну молодь забирали з навчальних будинків прямо з лавок і як діти вискакували через вікна, видирались більшовикам із рук та втікали додому. Розповідають також, як матері із заломленими руками облягали київський двірці і станиці НКВД, намагаючись вирвати від червоних кровопивців своїх дітей. З українських учених вивезено в першу чергу професора академіка Агатангела Кримського, найбільшого орієнталіста й мовознавця Європи. Вивезли також першого ректора українського університету у Львові за більшовиків, проф. Марченка. Пограбували й вивезли цінні пам'ятки культури й мистецтва та дорогоцінні рукописи — перводруки та книги.

У перших днях війни більшовики випустили з тюрми усіх злочинців, а на їхнє місце заарештували всіх активних і свідомих українців. Уже після вступу німецької армії у Київ знайдено безпосередньо за Броварами у віддалі 2 кілометрів від шляху з Києва до Чернігова, в околицях озера Рибне, кілька великих свіжозасипаних насипів. По розкопанні знайшли в глибині пісметра страшно спотворені людські

тіла. Дальші розкопи на терені 15.000 квадратних метрів довели до того ж самого жаху проймаючого вислід. Була це масова могила. Це ствердив і керівник будинку, що мешкав недалеко від табору комсомолу. Він заявив, що в останні дні більшовицького терору приїжджало на те місце багато вантажних авт НКВД, які привозили тіла замордованих. Таким чином є це великі братні могили помордованих українців, київських в'язнів. Те саме стверджує і Андрій Доників-Шикерик, що сидів у київських в'язницях і якому в'язні розказували про всі звірства та який майже чудом спасся від смерті. Тепер Андрій Шикерик завідує відділом пропаганди при київській міській управі.

Населення помалу приходить до себе. Бачимо щораз спокійніші обличчя громадян і зрівноважений рух на вулицях. Убого вдягнене, голодне, виснажене населення тільки тепер відчуває, що може спокійно ходити по вулицях міста, розмовляти зі своїми знайомими та висказувати свої думки й почування. Зникає страх перед переслідуваннями, що були невідлучними товаришами і зморою підчас більшовицького терору. Як відомо, усі міста в Україні були за більшовицького режиму сильно зажитковані й замосковшені. Часті чистки, арешти, переселювання і ліквідації українців усували з міст і той український елемент, який покищо існував. На їхнє місце масово приходили жиди й москалі. Фаворизування російської мови й російського населення спричинило те, що по містах говорять т. зв. советським жаргоном, мішаниною російської мови й українських слів із російською вимовою. В Києві ви почуєте і тепер на вулицях російську мову, але українці знову вертаються до своєї рідної мови, за яку вже їх не переслідують.

Повільно, але вперто наладується в Києві нове життя. Осередком усього культурно-національного й економічного життя є міська управа з проф. Оглобліним на чолі й заступником голови міської управи проф. Багазієм, що водночас є і діловим керманічем. Міська управа не тільки наладує і кермує життям самого Києва, але й виробляє плани й реалізує відбудову всього культурного, просвітнього й економічного життя всіх областей України. В перших днях після визволення Києва міська управа урядувала на Хрещатику. Коли ж будинок міської управи вилетів у повітря, вона перенеслась з усіма своїми відділами на Поділ при вул. Полтавській напроти Покровського монастиря. Дня 10. жовтня 1941 р. міська управа перенеслась із своїми органами до будинку на розі вул. Володимирівської і Бульвару Шевченка. Щоб легше було наладити життя в місті, міська управа створила т. зв. обласні районні управи, що є зараз підвідділами головної управи.

В дні 1. жовтня відбулося перше пленарне засідання міської управи, на якому були присутні всі референти міської управи та голови всіх районних управ міста Києва. Засідання відкрив проф. Оглоблін, а нарадами проводив проф. Багазій. На засіданні з'ясувалося дотеперішні досягнення праці й намічено шляхи на майбутнє. Головною проблемою побіч культурних справ, є господарське питання. На думці маєтись широке розгортання приватної ініціативи та власності і створення великих кооперативних підприємств, які мали б зосередити в собі всі торговельні й економічні підприємства. Тепер у цілій повні показався трагізм так званої більшовицької господарки. Більшовики за одним махом знищили всі припаси товарів, усі припаси харчевих продуктів, які спалили, або втопили в Дніпрі. Тому населення немає і найпримітивніших, першої потреби річей. Якщо б не приватна ініціатива і можливість кооперативного розвитку підприємств, тоді було б дуже важко. Міська Управа життя в місті вже майже наладнала. При допомозі німецької влади пу-

щено в рух електривню, водогін, вагони трамваї.

Відділ освіти при Міській Управі вже плано розбудови шкільництва, який складається з трьох груп: загальношкільної, що до них мають влізати 7—14, та середні — класичні й реальні або фахові школи та високі школи. Проектується 70 загальних шкіл, 83 урештешення університету із усіма факультетами. Проектується при університеті відділ українознавства. для всіх учителів.

Велику працю проводить при Міській Управі відділ пропаганди, якому підлягають справи, зв'язані з мистецтвом, культурними виданнями, завідування кіноапаратним і радіовим репертуаром. розпочає свої виступи український кермою відомого режисера Кавалерісті устатковані вуличні голосники, що день подають звідомлення та музикальні концерти з малої радіо-виступного командування. (Велику київську цілю більшовики знищили). Місцеві факультети німецьких військових чинів використовують вже київську радіо-виступну.

При відділі пропаганди заснували Українських Письменників. Спілка видає свого журналу „Культура“ літературно-публіцистичних творів. член українського видавництва при Бранко паганди міської управи є Федір Гайовий. Книжки уже — серію листівок мужів української історії, настінні тризуби та брошури Лепкого характеру.

У київській міській управі зареєстровано досі понад 30 науково-дослідних закладів, які вже розробили та подали до управи прохання про організаційний період вже закінчили. Незабаром мають працювати такі дослідні інститути: автомобільного транспорту, деревини, шляхів, лабораторія будівельних матеріалів та інших. Почала вже працювати поліклініка та лікарня Українського Хреста (Володимирська вул. 45). Крім того працюють вже інші лікарні й клініки.

Уже в перших днях після звільнення організовано в місті українську поліційну команду п. Захвалинського. При Обласній Управі української поліції створено оркестру під орудою капелюшника П. Гайового.

На третій день після звільнення столиці України почав виходити в Києві український щоденник „Українське Слово“. Перше число набрано ручним складом, що покладалось на кошту 500 примірників, які по середньому поширювано ручним переписуванням, бо більшовики у всіх друкарнях знищили або пошкодили непридатними до вжитку друкарські машини. Після виходу першого числа газети вибухати міни й ціла середньовічна друкарня „Українського Слова“ вилетіла в повітря, що не було готової друкарні, кілька друкарських часописів у Житомирі. При допомозі військових спеціалістів, а передовсім р. Гекля відремонтовано був друкарню „Правди“ і наладно редакцію. з початком жовтня редакцію „Українського Слова“ перенесено до будинку був. редакції „Совітської України“ при вул. Бульварно-Кудрявській число 24. Відповідним редактором є Іван Рогач. Часопис видається тимчасово в накладі 40—50 тисяч примірників. 19 жовтня ц. р. вийшов при часописі літературний додаток „Література й Мистецтво“ на 4.ох сторінках друку. Часопис видається не тільки столицю України Київ, але й в інших містах України. Часописи видаються в Києві, Тарасі, Білій Церкві й Житомирі. склад редакції часопису входять: Юрій Тарасевич, Петро Олійник, Яковенко, Швидкий, пров. Рева, Ситник, Михальський і багато респондентів та дописувачів зі старшого й молодшого покоління. Щоденно приходять до редакції старі українські діячі й професори, навіязується традиційна зв'язь між членами наради з визвольних змагань і молодим поколінням визволеної України.

Переводяться вступні праці над закладом Пресового Бюро, якого завданням була б сова обслуга цілої України та закордонних українських як і чужинських часописів.

ВІСНИКИ

КАЛЕНДАР

П'ЯТНИЦЯ — Філіппа ап.
Субота — Мч. Гурія

**СЬОГОДНІШНОГО ЧИСЛА ДОЛУ-
О ЧЕКИ НА ВИСИЛКУ ПЕРЕДПЛА-
МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ І НА ЕВЕН. ЗА-
ОСТИ.**

ОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ ЗАМОВЛЯЮЧИХ У
НИЖКИ, що покищо до ГАЛИЧИНИ не
внижок висилати, бо пачок до Галичини
ще не приймає. Усі такі замовлення про-
прямовувати на адресу: „КНИГОТОРГ”,
вул. Чарнецького ч. 12.

„Українське Видавництво”.

ОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ П. Т. УЧИТЕЛІВ,
енників ні програм навчання на складі не
тому просимо їх у нас не замовляти.

„Українське Видавництво”.

КІЛЬНІ ДЕННИКИ є на складі в Україн-
Центральному Комітеті, Краків, Зелена
уди слід спрямовувати замовлення. Ціна
Висилається тільки за попереднім наді-
з грошей, або за післяплатою. — Фінан-
Відділ УЦК.

Найновіші видання

ІСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА В КРАКОВІ:

Вранко: Без праці, казка	ціна 2.50 зол.
Панськ: Панські жарти, поема з о- них часів панщини	3.00 „
Тарнович: З кігтів сатани	2.50 „
Лепкий: Казка мого життя (режани)	6.— „
Ковальський: За сестрою	2.50 „
Кларнет — Антологія у- їнської символістичної поезії 30-тих років	8.— „
ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ:	
Вич: Таблиці логаритмів і ча- на величина із обсягу матема- ки, фізики, хемії й астрономії	5.— „
ко-український кишень. словник	5.50 „

и висилаємо за попереднім надісланням
и або за післяплатою (в Г. Губернаторстві).

Порто на кожен книжку по 80 гр.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО

Краків, Райхсштрассе 34.

ПАПА вдруге дозволив пересунути „пастир-
воєнних просторах на попудне 24. груд-
ким чаном вірні матимуть нагоду вернутися
затемненням додому.

ЕСПАНСЬКІ католицькі єпископи вислали
ідникові католицької єпископської конфе-
примасові Бертрамові в Бреславі телеграму
кою за жертви в церковних предметах куль-
утвари для єспанських католицьких церков.
я обіймала разом 29.880 кг. металевих пред-
численні богослужбні ризи й артистично
предмети уладження.

В НЕДУЗІ мадярського регента М. Гортія
ло ніяких тривожних проявів — так гово-
в суботньому ранішньому урядовому бю-
Загальний стан і апетит хворого задо-

ЗПИСАННЯ КОНКУРСУ

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ ФАХОВИХ
ГЕЛЬСЬКИХ СИЛ пошукують до навчання
країнських і польських сільсько-господар-
зованих і фахових школах для хлопців.
вчі фахові сили, що можуть вказати відпо-
отудії (фахова середня школа, рілнийчий
рільнича висока школа) і практичне сіль-
господарське образування, як і такі на-
ти, що мають задовільне загальне образу-
ня (учителі всенародних шкіл) і сільсько-го-
сподарську фахову практику, можуть негайно
ти прохання до Головного Відділу Знання і
ання в Уряді Генерал-Губернаторства, Кра-
Краків) 20, Ассенрінг 40.

КУРСИ ДЛЯ ФАХОВИХ УЧИТЕЛІВ У
СЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ ШКОЛАХ.

ля дообразування фахових учителів у сіль-
господарських школах задумує Головний
л Знання і Навчання в Уряді Генерал-Гу-
аторства перевести оці курси для чоловічих
датів (українців і поляків):

П'ятимісячний педагогічний курс для аб-
ентів давних рільничих середніх шкіл (те-
хліборобських шкіл — Ляндбавшулен), як
огочасних сільсько-господарських високих
Кандидати мають вказати бодай дворічну
сько-господарську практику.

Шоститижневий фаховий курс для учите-
сенародних шкіл, що мають відповідну фа-
практику (найменше дворічну) і які хотять
завуватись на фахових учителях.

реання з життєписом, написаним у німець-
ка, треба слати до Головного Відділу Знан-
Навчання в Уряді Генерал-Губернаторства,
(Краків) 20, Ассенрінг 40. 2020 1-2

Зміцнення англійських сил в Сієрра Леоне тривожить Португалію

ШТОКГОЛЬМ. — Як пише одне з відом-
лення з Лізабону, — говорять тут про де-
яке зміцнення англійців в Сієрра Леоне на
західному побережжі Африки. На підста-
ві вісток з португальської Гінеї, приїхало
з пристані Фрестави 6 дальших воєнних
кораблів, дальших 20 бомбовиків, як також
залога летовищ. В найближчих днях треба

сподіватися дальших військових транспор-
тів. Сієрра Леоне відділена від португаль-
ської Гінеї тільки французькою Гінеєю,
підчас коли на півночі граничить з порту-
гальською Гінеєю британська Гамбія. Та-
кож до Батгерст прибули в останньому часі
англійські резерви, що викликало в Порту-
галії деяку нервозність!

„Нічі-Нічі“ дивиться скептично на японсько-амер. переговори

ТОКІО. — Нью-Йоркський представник
часопису „Нічі-Нічі”, Такада, який поїхав
як спеціальний кореспондент до Вошинг-
тону на час переговорів думає, що перего-
вори між Японією і Злученими Державами

зустрінули труднощі. Уряд Злучених Дер-
жав Америки не бачить змоги корисного
закінчення, або кснечності далі вести роз-
мови, так казав Такада в суботу, як довго
японці обстоюють три точки Тою.

Як Такада далі думає, у Вошингтоні по-
ділені погляди на розмови Гола з послами
Австралії і Голяндії. По думці одних кругів
північно-американський державний секре-
тар тільки хотів повідомити чужих дипльо-
матів про погляди Японії, інші знова ду-
мають, що Гол обговорив всі можливості
на випадок невдачі японсько-американсь-
ких переговорів.

АНГЛІЙСЬКА „НОН-СТОП-ОФЕНЗИВА” ПРИНОСИТЬ ТІЛЬКИ ВАЖКІ ВТРАТИ.

БЕРЛІН. — Від 22 червня до 22 листо-
пада англійці втратили 1792 літаків. З по-
чатком війни на сході, що 22. листопада
минає їй п'ять місяців, англійці проголоси-
ли в цілому світі, що своїм летунством во-
ни допоможуть большевикам. Вони хотіли
своєю т. зв. „нон-стоп-офензивою” підір-
вати німецьке господарство, а разом з тим
і німецьку воєнну промисловість, або при-
мусити німецькі збройні сили кинути на
захід таке сильне летунство, щоби в цей
спосіб відтяжити східний фронт. Вислід
тієї п'ятимісячної діяльності англійців ви-
являється передовсім в тому, що англійська
„нон-стоп-офензива” спричинила самим
англійцям важкі втрати. Від 22 червня до
20 листопада англійці втратили 1792 літа-
ків у Каналі, на окупованих теречах на За-
ході, при налетах на Норверію та підчас
85-ох налетів на Німеччину і північну А-
фрику.

Самі налети на Німеччину — з військо-
вого боку — були без наслідків, бо вони
поціляли промислові об'єкти так дуже рід-
ко і в так малих розмірах, що при
тому ще більше виявилася їх безглуздість.
Тому британську „Нон-стоп-офензиву” наз-
вали також „нонсенс” офензивою. Ця наз-
ва є також осудженням англійської „допо-
моги”, котру англійці з великим галасом
приобіцяли своїм большевицьким союзни-
кам.

— СЛОВАЦЬКИЙ парламент прийняв на сво-
йому засіданні проекти законів про вексле і че-
кове право, що обов'язують від 1. жовтня 1941 або
від 1. липня 1942 р. Тими законами Словаччина
зрівняла своє вексле та чекове право з міжна-
родними постановами. В засіданні брали участь
міністер справедливості д-р Фріц та міністер ко-
мунікації Стано.

КОРОТКІ ВІСТКИ

* Генерал летунів Гельмут Вільберг став жер-
твою нещасливого випадку 20. XI. 1941 підчас
службового лету внаслідок летунської катастро-
фи. В його особі згинув один із найстарших ле-
тунських старшин німецьких збройних сил ле-
тунською смертю.

* Літвінов образився недавню нечемною бри-
тійською поведінкою на летовищі в Тегерані і
внаслідок цього покинув намір відвідати також
і Лондон у дорозі до Вашингтону. Замість цього
мав він тепер рішити їхати через Індії і Пацифік
просто до Злучених Держав Америки. Як відо-
мо, відмовлено Літвінову недавно місця в бри-
тійському літаку, яким він хотів летіти до Каїро.

* Із засідання адміністративної ради Мадага-
скар, генеральний губернатор вислав маршалові
Петенові письмо з заявою вірності. В ньому за-
значив він, що Мадагаскар стоїть беззастережно
за політикою маршала.

* Новий аргентинський посол при Ватикані,
Йосеф Льобет, передав Папі свої посольські гра-
моти.

* Румунське народне голосування над діяль-
ністю уряду маршала Антонеску дало в урядово
поданому кінцевому обчисленні — як остаточний
вислід — 3.446.889 голосів „так” і 68 голосів „ні”.

* 40 англійських воєнних кораблів є тепер у
направі в пристанях Злучених Держав, як це
видно з одного повідомлення департаменту во-

ДЛЯ КОЖНОГО, МАЛОГО ЧИ СТАРШОГО!

Лев, що цар є над звірями,
Лист за листом з печатками
Розсилає на весь світ:
„Всім нагода знаменита! —
Вийшов славний „Лис Микита”,
Тож якстій його купіть!!”

ІВАНА ФРАНКА

„Лис Микита”

безсмертний твір, що вічно живий,
скарб українського гумору.

Книжка видана дуже дбайливо, на гарному
папері, дуже гарно ілюстрована, 103 ілюстра-
цій у тексті, в тім 12 цілосторінкових на крей-
даному папері. Ілюстрації роботи арт.-мал. Е.
Козака. — 168 сторін, формат 18x24 см.

Ціна: оправлена в півполотно 10 зол.,
з пересилкою 10.60 зол., — оправлена
в картон 7 зол. з пересилкою 7.60 зол.

Висилаємо за готівку або за післяплатою.

До Галичини книжок не можемо висилати,
бо пачок до Галичини ще пошта не прий-
має. Замовлення просимо спрямовувати на
адресу: КНИГОТОРГ — ЛЬВІВ, вул. Чар-
цького 12.

„УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО”
Краків, Райхсштрассе 34.

сної маринарки. До Бостону прибули саме два
англійські кораблі-нищильники „Рамзей” і „Дар-
вел”. Корвета „Айбрайт” поїхала до м. Черлесто-
ну в південній Каролайні.

* 3 Москви повідомляють: Приготування до
протиетунської оборони у Владивостоці в пов-
ному ході. Таку вістку подало московське радіо.

* 3 нагоди інавгураційного засідання новови-
браної міської ради Дакару, що відбулося в пят-
ницю, вислала вона телеграму до голови фран-
цузької держави, маршала Петена, в якій висло-
вила ще раз своє співчуття з приводу смерті ген.
Ессенжера і перенесення в стан спочинку ген.
Вейгана та свою беззастережну лояльність су-
проти уряду Віші.

* 3 Батавії повідомляють про зміну міністрів
нідерландсько-індійського уряду. Дотеперішній
колоніальний міністер Вельтер уступив і пере-
дав свій уряд шефові відділу господарських
справ, Губертові ван Мукові. Одночасно відійшов
міністер торгівлі і корабельної плавби ван Оті-
енсберг і заступив його Герстенс, шеф нідер-
ландсько-індійської партії.

* Новим шведським послом при іранському
уряді буде дотеперішній легатійний радник у по-
сольстві, Пузет. Про те, що він обійме становище
в Тегерані, щоденник „Стокгольме Тіднінген”
довідався мин. п'ятниці зі шведського міністерства
закордонних справ. Дотеперішній шведський по-
сол Гугон ван Гайденстам у найближчих днях
покидає Тегеран.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

ПЕРЕМИШЛЬ.

Для 23. ц. м. жіноцтво обох частин Перемишля зібралася незвичайно численно в Народному Домі і на святкових зборах вирішило зеднатися для спільної праці.

Збори відкриває голова із Засядання п. Гоцька та попросила на передсідництво зборів п. проф. Гривнакову.

Складено звіт із діяльності обох товариств. Діяльність цих обох товариств доволі різнилася, бо товариство із Засядання вело працю спокійну: вистави, концерти, сходини, чайні вечори, а товариство Перемишля-міста полагоджувало всі потреби, які несли за собою воєнні вимоги: зайнялося братами-принципами, освідомлювало їх під національним та релігійним оглядом, старалося навертати їх та їхні діти (християн, підбирали кумів), давали підмоги чи то грішми, чи стараючись улегшити їм поворот додому. Брак харчів та переїзд виселенців із заходу, дало спонуку до влаштування харчівні та свого рода захисту для переїжджаючих. Переїзд звільнених українських полонених дав працю при кухні, організації харчової підмоги та санітарної опіки.

Щоб притягнути селянок до співпраці, влаштовано санітарні курси для сільських дівчат і вжито їх для допомоги при недужих. Тисячі жертв червоного терору домагалися того, щоби рятувати їх, щоб ставити пам'ятники на полгалих. Дітисироти треба було примістити в садках, піклувати їх, опікуватися ними. Зайнялося і доростом-молодю, познайомлювано їх з історією рідного краю та німецькою мовою, ведено для них курси народних танків.

Ось діялки, в яких працювало жіноцтво Перемишля-міста.

Після відчитання звітів виявилася ширша дискусія, після чого делегатка УЦК з Кракова п. Палів пояснювала цілу структуру теперішньої праці при комітетах і його секціях. Підносила і найпекучішу справу: допомоги полоненим.

Вибрано нову управу під головуванням п. проф. Гривнакової, досвідної робітнички на народньому полі.

Я. М.

ВАРШАВА.

Акція для полонених наших братів з більшовицької армії, що огорнула широкі наші простори — не перейшла мимоходом і Варшави. Справа ця знайшла на варшавському ґрунті глибоке розуміння, а тим самим штовхнула людей доброї волі до діяння, бо слова без діл — мертві.

Утворилася тут окрема секція для полонених, а з неї вийшла секція імпрезова, яка поставила собі за ціль перевести якнайдалше справу допомоги нещасним нашим братам. Секція ця з Українським Національним Хором під дир. В. Божики чакреслила собі широку програму, ціллю якої є получити приємне з позитивним, а тим самим докзати, що справа полонених українців лежить їй глибоко на серці.

І так імпрезова секція виступила до праці, починаючи її 16. ц. м. Вечором Національної Пісні, який пройшов із повним успіхом духовим та матеріальним. Вечір приніс 769 зол. для полонених.

Та найбільш удатний під оглядом виконання вечір пройшов саме в неділю 23. ц. м. Атракцією вечора був виступ поета Євг. Маланюка з його рефератом п. з. „Живий Шевченко“. Реферат радше мав би називатись „Незнаний Шевченко“. Треба знати нашим читачам, що відомий поет Маланюк має зовсім інші погляди на особу Шевченка, як деякі наші вчені. Погляди дуже цікаві, наскрізь оригінальні, що дозволяють нам глядіти на нашого безсмертного Генія зовсім іншими очима, як ми досі на нього гляділи. Євген Маланюк показує

Різниця між Японією і Америкою

Токійська газета переводить порівняння.

ТОКІО. — Японський щоденник „Нічі-Нічі“ переводить у своїй сьогоднішній передовій статті влучне порівняння між поведінкою Конгресу Злучених Держав Північної Америки і японського парламенту. Національній суцільності і єдності японського народу протиставить внутрішній роздор і брак спільноти Америки, що ясно виявилось у вислідах голосування

Конгресу. Рузвельт в ніякому випадку не сподівався такого суцільного японського парламенту. Різниця поміж тим останнім, а американським конгресом проявляється цілком просто в тому, що Японія бореться за своє існування, підчас коли, Злучені Держави Північної Америки живуть виключно агресивними і жадібними забаганками опанувати цілий світ.

—О—

Скупчення сильних нім. лет. ескадр в півн. Африці

БЕРЛІН. — На північно-африканському полі бою кинуло німецьке летунство два 20. 11. сильні ескадри бойових, спадних, ловецьких літаків, як також нищильників проти ворожих військ, маршових колон та повзів. Горючі вози та експлодуючі табори з амуніцією позначували дорогу ні-

мецьких літаків понад ворожими колонами. Боеві літаки бомбардували британські шляхи постачання і успішно обкидали дворець в Марса-Матрук запальними і розривними бомбами. В летунських боях зістрілено два ворожі бомбовики і два ловецькі літаки.

Один з найуспішніших налетів на Мальту

РИМ. — Про атаку італійських бомбовиків на військові об'єкти острова Мальти додатково подають, що тут мова про один з найсильніших і найуспішніших налетів останнього часу. В безперервних хвилях атакували італійські бомбовики морську базу Ля Валетта і поцілили багатьома тоннами бомб кораблі, які були в пристані, корабельні верстати, арсенал, магазини та інші пристаневі споруди, в яких спричинено важкі шкоди і великі пожежі. Заграву

великих пожеж було видно до південного побережжя Сицилії.

На світанку італійські ловецькі апарати перевели смілий та успішний налет на одне летовище на острові, де запалено кілька ворожих літаків, які були відставлені. В летунському бою ловецькі апарати зістрілили два англійські літаки, а далші поцілені вогнем скорострілів, припинили бій. Всі італійські ловецькі апарати і бомбовики вернулися до своїх баз.

„Головний тягар війни паде виключно на Сов. Союз“

АНКАРА. — „Головний тягар війни паде виключно на плечі Світового Союзу. Всі заходи, які поробила Англія і Злучені Держави, гідні признання, але дотепер вони не вистарчають“. Тими словами повторяє московська „Правда“ свої міркування зперед кількох днів і зазначає ще раз, що

світська влада зовсім не вдоволена з акції допомоги, обіцяної їм англійцями і Злученими Державами. В дальшій частині статті часопис закликає совітські чинники, щоби вони супроти матеріальної переваги противника напружили всі сили, якими розпоряджає Світовий Союз.

нам Шевченка — аристократа духа, європейця в повному того слова значінні, Шевченка — пана у фраку, на який наш бейлі тратив немало грошей. А що ми бачимо його у шапці — це тільки була така мода, й у часах Шевченка вся інтелігенція в Петербурзі носила шапки. Шевченко — це не якась мізерно-нещасна людина, це людина повнорадїсна, революціонер. Від молодих літ до своєї смерті, бо ж вмираючи має заледве 47 літ життя, Шевченко променів життям. Та ж Шевченко — це людина-співак, людина, що сіяла дотепами — жив і творив нове життя. Є. Маланюк прочитав три вірші Т. Шевченка: „Доля — муза — слава“, що викликали бурю оплесків. І не диво. Ми довідалися про речі, про які ніколи не чули. Ми пізнали Шевченка, яким його не знали.

Цілий вечір пройшов під тим великим вражінням, що його полишив „Незнаний Шевченко“. При столиках йшла опісля жива дискусія. Та треба було бути й чути цей реферат, бо словами його в дописі годі передати.

Надзвичайно милий та вдатний був виступ соліста Мих. Ольхового. Пісні „Ой, чого ж ти поchorніло“, „Ой, Дніпре, мій Дніпре“ та „Зацвіла в долині червона калина“ якимсь співом їх інакше М. Ольховий, як звичайно. Там було все. Це дуже вдатний виступ нашого артиста і він залишиться надовго в серці прихвильних. Виступу Українського Національного Хору хіба не треба хвалити. Ми з цим хором зжились, збратались, бо він такий близький-рідний і все пригадує нам про нашу невмирущу пісню. Диригент Вол. Божик ні на мент не покидає своєї праці й то відповідальної праці.

Працює над хором і собою. УНХ проспівав тим разом „Сонце заходить“, „Садок вишневий“ та улюблені наші народні пісні.

Наступні вечори мають бути присвячені Ізюнові Франкові, Богданові Лепкому, Пант. Кулішеві. Чергову програму подамо другим разом.

*

В неділю 23. ц. м. в правосл. соборі на Празі Владика Паладій відправив по Службі Божій у сослуженні українського духовенства панахиду за світлу душу бл. п. Лесі Петлюри, доньки Голованого Отамана Симона Петлюри. Перед панахидою Владика Паладій виголосив відповідну проповідь про многострадальне життя Лесі Петлюри.

п.-к.

Дрібні оголошення

Шукаю брата Івана Бориса з Перемишля. — Всі українські часописи прошу це передрукувати. — Борис Теодор, Ярослав, Головна 8. 2852 13-24

До солідної німецької родини пошукується служницю, безоглядно чесну й чисту, яка бодай дещо розуміла би по-німецьки. Зголошення: Краків, вул. Гертруди 18, мешкання 5. 2924 3-4

Купимо особове і 2—3 тонове тягарове авто в доброму стані. Зголошення „Українське Видавництво“, Краків, Райхштрассе 34. 2917 3-3

Домашню помічницю, яка зміє частинно варити і дещо по-німецьки, прийме німецька родина. — Вонсовича 14, мешк. 8. 2926 2-2

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШИ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметр ширини і шпальта (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніальні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.“: Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо вислати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68685.

З Протекторату: чеками „Українського Видавництва“ Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatry banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainake Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол. (при висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видве „Українське Видавництво“, Краків, вул. Райхштрассе 34, II. Тел. 102-79.

З друкарні „Нова Друкарня Денникова“ під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.

Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag“ G. m. b. H. Krakau, Reichstrasse 34. Kernstr. 230-30. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei“, Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79.